

РЕШЕНИЕ

№ 7306

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8769** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, депозирана от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуалния представител арк. Т., против Решение от 09. 06. 2021 г., постановено по НАХД № 10150/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 с-в. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № НП-13-656 от 14. 05. 2020 г., с което изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е наложил на [фирма] имуществени санкции, както следва: 1. На основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето в размер на 500 /петстотин/ лева; На основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето в размер на 500 /петстотин/ лева; 3. На основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето имуществена санкция в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева и 4. На основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон, поради което се иска неговата отмяна.

Ответникът [фирма] чрез своя процесуален представител адв. Г. намира касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

С оспорвания съдебен акт е прието, че доколкото в конкретния случай АУАН не е съставен в присъствието на свидетели при установяване на нарушението, а е приложена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в противоречие с чл. 40, ал. 3 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение не е съставен в присъствието на двама свидетели.

За да достигне до този извод, съдът се е позовал на показанията на свидетеля И. С., който е посочил, че не е присъствал при съставянето на акта, а единствено е свидетел по неговото връчване.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на нарушителя и свидетелите, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели - очевидци, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство, съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, се отразява изрично в акта. Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено въз основа на официални документи - чл. 40, ал. 4 от ЗАНН.

В конкретния случай приложима е именно хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, тъй като нарушенията, предмет на АУАН и НП, са установени въз основа на официални документи, което неправилно не е съобразено от районния съд. От приложенията към АУАН се установява, че за установяване на нарушенията, предмет на АУАН, са взети предвид Ценоразпис, утвърден от Изпълнителния директор на лечебното заведение, Направление за хоспитализация от 12. 04. 2019 г., Протокол за липси и др.

Дори да се приеме неприложимост на разпоредбата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, в конкретния случай нарушението на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН не е съществено, тъй като по никакъв начин не е ограничило правото на оспорващото дружество да разбере за какви именно нарушения е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност и да се защити.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на наказателното постановление, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В

изпълнение на това си правомощие съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове /чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН/.

В обжалваното съдебно решение липсват изложени аргументи относно извършени ли са административни нарушения с посочената правна квалификация, относно авторството на деянието и респективно - относно размера на наложените наказания. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място - издаденото наказателно постановление, е в невъзможност да извърши проверка на обжалваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно материалноправната законосъобразност на наказателното постановление.

Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства.

Ето защо, оспорваният съдебен акт следва да бъде отменен и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото Наказателно постановление № НП-13-656 от 14. 05. 2020 г., с което изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е наложил на [фирма] имуществени санкции, както следва: 1. На основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето в размер на 500 /петстотин/ лева; На основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето в размер на 500 /петстотин/ лева; 3. На основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето имуществена санкция в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева и 4. На основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи, касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от НПК и при условията и по реда на чл. 221 ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09. 06. 2021 г., постановено по НАХД № 10150/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

